Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

20. prosince 2017 *

„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná organizace trhů – Operační program v odvětví ovoce a zeleniny – Nařízení (ES) č. 1234/2007, ve znění nařízení (ES) č. 361/2008 – Články 103b, 103d a 103g – Finanční podpora Evropské unie – Nařízení (EU) č. 543/2011 – Článek 60 a příloha IX bod 23 – Investice v podnicích nebo prostorách organizací producentů – Pojem – Legitimní očekávání – Právní jistota“

Ve věci C-516/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Rakousko) ze dne 27. září 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 3. října 2016, v řízení

Erzeugerorganisation Tiefkühlgemüse eGen

proti

Agrarmarkt Austria,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. Prechal a E. Jarašiūnas (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Erzeugerorganisation Tiefkühlgemüse eGen G. Burgstallerem, Rechtsanwalt,

– za Agrarmarkt Austria R. Leutnerem, jako zmocněncem,

– za rakouskou vládu C. Pesendorfer, jako zmocněnkyní,

– za Evropskou komisi B. Eggers a K. Skelly, jakož i A. Lewisem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 103c, čl. 103d odst. 2 a přílohy I částí IX a X nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (dále jen „jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) (Úř. věst. 2007, L 299, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES) č. 361/2008 (Úř. věst. 2008, L 121, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1234/2007“), článků 65, 66 a 69 nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny (Úř. věst. 2007, L 350, s. 1), čl. 51 odst. 7 a článků 64, 65 a 68 až 70 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny (Úř. věst. 2011, L 157, s. 1), jakož i zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání. Rovněž se týká výkladu a platnosti bodu 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011, platnosti čl. 21 odst. 1 písm. i) a čl. 52 odst. 6 písm. a) nařízení č. 1580/2007, jakož i platnosti čl. 50 odst. 3 písm. d) a čl. 60 odst. 7 prováděcího nařízení č. 543/2011.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Erzeugerorganisation Tiefkühlgemüse eGen (dále jen „ETG“) a Agrarmarkt Austria (dále jen „AMA“), právnickou osobou veřejného práva, která jedná zejména jako platební agentura, ve věci rozhodnutí, v němž AMA konstatovala, že investice uskutečněná ETG nemůže být financována finanční podporou Evropské unie, a v důsledku toho odmítla vyplatit tuto podporu za rok 2014 v rozsahu, v němž byla žádána pro tuto investici, a nařídila, aby byla vrácena podpora, která již byla na tuto investici získána.

Unijní právo

Nařízení č. 1234/2007

3 Hlava I části II nařízení č. 1234/2007 se týká tržní intervence. Kapitola IV této části se týká režimů podpory a oddíl IVa této kapitoly, který byl vložen do nařízení č. 1234/2007 nařízením č. 361/2008, se týká podpory v odvětví ovoce a zeleniny. Pododdíl II tohoto oddílu IVa je nadepsán „Provozní fondy a operační programy“. Obsahuje články 103b až 103h nařízení č. 1234/2007.

4 V článku 130b tohoto nařízení, nadepsaném „Provozní fondy“, se stanoví:

„1. Organizace producentů v odvětví ovoce a zeleniny mohou zřídit provozní fond. Tento fond je financován

a) z finančních příspěvků členů nebo samotné organizace producentů;

b) z finanční podpory [Evropské unie], kterou lze organizacím producentů poskytnout.

2. Provozní fondy se používají pouze k financování operačních programů schválených členskými státy podle článku 103g.“

5 Článek 103c nařízení č. 1234/2007, nadepsaný „Operační programy“, v odstavci 1 stanoví:

„Operační programy v odvětví ovoce a zeleniny sledují dva nebo více z cílů stanovených v čl. 122 písm. c) nebo z těchto cílů:

a) plánování produkce,

b) zlepšování jakosti produktů;

c) zvyšování obchodní hodnoty produktů;

d) propagaci produktů v čerstvém i zpracovaném stavu;

e) environmentální opatření a metody produkce šetrné k životnímu prostředí, včetně ekologického zemědělství;

[…]“

6 Článek 130d tohoto nařízení, nadepsaný „Finanční podpora [Unie]“, stanoví:

„1. Finanční podpora [Unie] se rovná částce finančních příspěvků podle čl. 103b odst. 1 písm. a), které byly skutečně zaplaceny, avšak je omezena na 50 % skutečně vynaložených výdajů.

2. Finanční podpora [Unie] je omezena na 4,1 % hodnoty produkce uvedené na trh každou organizací producentů.

Uvedený podíl však může být zvýšen na 4,6 % […], pokud se částka přesahující 4,1 % […] použije pouze na opatření pro předcházení krizím a jejich řešení.

[…]“

7 Článek 103g uvedeného nařízení se týká schválení operačních programů. Zní takto:

„1. Návrhy operačních programů se předkládají příslušným vnitrostátním orgánům, které je schválí nebo zamítnou nebo si vyžádají jejich úpravu v souladu s ustanoveními tohoto pododdílu.

2. Organizace producentů sdělí členskému státu předpokládanou výši provozního fondu na každý rok a předloží náležité odůvodnění této výše založené na odhadech operačního programu, výdajích za stávající rok a případně výdajích za předchozí roky a v případě potřeby na předpokládaném množství produkce v následujícím roce.

3. Členský stát oznámí organizaci producentů nebo sdružení organizací producentů předpokládanou výši finanční podpory [Unie] v souladu s horními hranicemi stanovenými v článku 103d.

4. Platby finanční podpory [Unie] se uskutečňují na základě výdajů vzniklých v souvislosti s činnostmi spadajícími do operačního programu. Na tytéž činnosti mohou být pod podmínkou složení záruky nebo jistoty vyplaceny zálohy.

5. Organizace producentů sdělí členskému státu konečnou výši výdajů za předchozí rok doloženou nezbytnými podklady, aby tak mohla obdržet zůstatek finanční podpory [Unie].

[…]“

8 V části II hlavě II nařízení č. 1234/2007, která se týká „pravidel týkajících se obchodu a produkce“, je uvedena kapitola II, nadepsaná „Organizace producentů, mezioborové organizace a organizace hospodářských subjektů“. Článek 122 této kapitoly uvedeného nařízení, nadepsaný „Organizace producentů“, stanoví:

„Členské státy uznají organizace producentů, které

[…]

c) sledují určitý cíl, který zejména může a v odvětví ovoce a zeleniny musí být zaměřen na jednu z těchto oblastí:
   i) zajištění plánování produkce a její přizpůsobení poptávce, zejména pokud jde o jakost a množství,
   ii) koncentrace nabídky a uvádění produktů vyprodukovaných jejími členy na trh,
   iii) optimalizace produkčních nákladů a stabilizace cen producentů.“

9 Příloha I nařízení č. 1234/2007 je nadepsána „Seznam produktů uvedených v čl. 1odst. 1“. V její části IX týkající se ovoce a zeleniny je upřesněno, že se toto nařízení vztahuje mimo jiné na zboží kódu KN ex 0709, které je popsáno jako „[o]statní zelenina, čerstvá nebo chlazená, s výjimkou [určitých podpoložek týkajících se paprik, oliv a kukuřice]“. V její části X týkající se výrobků z ovoce a zeleniny se v této příloze uvádí, že se toto nařízení vztahuje mimo jiné na zboží kódu ex 0710, které je popsáno jako „[z]elenina (též vařená ve vodě nebo v páře), zmrazená, s výjimkou [určitých podpoložek týkajících se paprik, oliv a kukuřice]“.

10 Nařízení č. 1234/2007 bylo zrušeno s účinností k 1. lednu 2014 nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671). Podle čl. 231 odst. 2 nařízení č. 1308/2013 se však na všechny víceleté programy přijaté před 1. lednem 2014 se po vstupu tohoto nařízení v platnost i nadále vztahují příslušná ustanovení nařízení č. 1234/2007 až do ukončení těchto programů.

Nařízení č. 1580/2007

11 Článek 21 nařízení č. 1580/2007 obsahuje definice. V jeho odstavci 1 se stanoví:

„Pro účely této hlavy [III, týkající se organizací producentů] se:

[…]

i) ‚prvotním zpracováním‘ […] rozumí zpracování produktu z ovoce nebo zeleniny na jiný produkt uvedený v příloze I Smlouvy o [FEU]. Čištění, řezání, odkrajování, sušení a balení čerstvých produktů za účelem jejich uvedení na trh se nepovažují za prvotní zpracování;

[…]“

12 Kapitola II této hlavy III je nadepsána „Provozní fondy a operační programy“. Oddíl 1 této kapitoly II, který obsahuje články 52 a 53 uvedeného nařízení, se týká „[h]odnoty produkce uváděné na trh“. Článek 52, nadepsaný „Základ výpočtu“, stanoví:

„1. Pro účely této kapitoly se hodnota produkce uváděné na trh pro organizaci producentů vypočte na základě produkce členů organizací producentů, pro které je organizace producentů uznaná.

[…]

6. Produkce uvedená na trh se fakturuje ve fázi ‚z organizace producentů‘:

a) podle potřeby jako produkt balený, obalově upravený nebo takový, který prošel zpracováním prvního stupně;

[…]“

13 Článek 52 nařízení č. 1580/2007 byl změněn nařízením Komise (EU) č. 687/2010 ze dne 30. července 2010 (Úř. věst. 2010, L 199, s. 12), které vstoupilo v platnost dne 7. srpna 2010 a jímž byl zaveden nový systém výpočtu hodnoty produkce uváděné na trh. Tento nový systém výpočtu byl převzat v článku 50 prováděcího nařízení č. 543/2011.

14 Oddíl 3 kapitoly II nařízení č. 1580/2007, který obsahuje články 57 až 68 posledně uvedeného nařízení, je věnován operačním programům. Článek 61 tohoto nařízení, nadepsaný „Obsah operačních programů a způsobilé výdaje“, ve svém odst. 3 třetím pododstavci stanoví, že „[i]nvestice nebo činnosti mohou být prováděny v jednotlivých zemědělských podnicích členů organizace producentů za podmínky, že přispívají ke splnění cílů operačního programu, [a dále, že] [o]pustí-li člen organizaci producentů, členské státy zajistí, aby byla investice nebo její zbytková hodnota navrácena, pokud členský stát nestanoví jinak“, a ve svém odstavci 4, že „[o]perační programy nezahrnují akce ani výdaje uvedené na seznamu v příloze VIII“. Tato příloha VIII bod 22 se vztahuje na „[i]nvestice nebo podobné druhy akcí mimo podniky organizací producentů, sdružení organizací producentů a dceřiné podniky […]“.

15 Článek 65 nařízení č. 1580/2007 je nadepsán „Rozhodnutí“ a článek 66 uvedeného nařízení je nadepsán „Změny operačních programů pro následující roky“. Ustanovení těchto článků byla převzata bez věcných změn do článků 64 a 65 prováděcího nařízení č. 543/2011.

16 V oddílu 4 uvedené kapitoly II, nadepsaném „Podpora“, jsou uvedeny články 69 až 73 nařízení č. 1580/2007. Ustanovení článku 69 tohoto nařízení, která se týkají schválené výše podpory, a článku 70 uvedeného nařízení, nadepsaného „Žádosti“, byla bez věcných změna převzata v článcích 68 a 69 prováděcího nařízení č. 543/2011.

17 Nařízení č. 1580/2007 bylo zrušeno prováděcím nařízením č. 543/2011, které vstoupilo v platnost dne 22. června 2011, přičemž odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na prováděcí nařízení č. 543/2011.

Prováděcí nařízení č. 543/2011

18 V bodě 42 odůvodnění prováděcího nařízení č. 543/2011 je uvedeno:

„Aby se zabránilo neoprávněnému obohacení soukromého subjektu, který během doby čerpání investice přerušil své svazky s organizací, měla by být pro případy investic do jednotlivých podniků stanovena opatření, která organizaci umožní získat zpět zbytkovou hodnotu investice, bez ohledu na to, zda takovou investici vlastní člen nebo organizace.“

19 Kapitola II hlavy III prováděcího nařízení č. 543/2011 se týká provozních fondů a operačních programů. Oddíl 1 této kapitoly, nadepsaný „Hodnota produkce uvedené na trh“, obsahuje články 50 a 51 tohoto nařízení. V článku 50 posledně uvedeného nařízení, nadepsaném „Základ výpočtu“, se stanoví:

„1. Hodnota produkce uvedené na trh organizací producentů se vypočítá na základě produkce organizace producentů samé a jejích členů a zahrnuje pouze produkci ovoce a zeleniny, pro které je organizace producentů uznána. […]

[…]

3. Hodnota produkce uvedené na trh nezahrnuje hodnotu výrobků z ovoce a zeleniny nebo jiných produktů, které nepatří do odvětví ovoce a zeleniny.

Hodnota produkce ovoce a zeleniny uváděných na trh a určených ke zpracování, které byly přepracovány na některý z výrobků z ovoce a zeleniny uvedených v příloze I části X nařízení [č. 1234/2007] nebo na jakýkoli jiný výrobek uvedený v tomto článku a popsaný dále v příloze VI tohoto nařízení, ať už přepracování provedla organizace producentů, sdružení organizací producentů nebo producenti, kteří jsou jejich členy, […], ať už sami, nebo formou svěření činností vnějším subjektům, se však vypočítá jako paušální sazba v procentech z fakturované hodnoty takových zpracovaných produktů. Tato paušální sazba činí:

[…]

d) 62 % pro zmrazené ovoce a zeleninu;

[…]“

20 Článek 51 prováděcího nařízení č. 543/2011 se týká referenčního období. Zní takto:

„1. Roční strop podpory uvedený v čl. 103d odst. 2 nařízení [č. 1234/2007] se vypočítává každý rok na základě hodnoty produkce uvedené na trh během referenčního období dvanácti měsíců, které stanoví členské státy.

[…]

7. Odchylně od odstavc[e] 1 a […] se hodnota produkce uvedené na trh za referenční období vypočte v souladu s právními předpisy platnými v daném referenčním období.

V případě operačních programů schválených do 20. ledna 2010 se však hodnota produkce uvedené na trh do roku 2007 vypočítá na základě právních předpisů platných v referenčním období, zatímco hodnota produkce uvedené na trh od roku 2008 se vypočítá na základě právních předpisů platných v roce 2008.

V případě operačních programů schválených po 20. lednu 2010 se hodnota produkce uvedené na trh od roku 2008 vypočítá na základě právních předpisů platných v době, kdy byl operační program schválen.“

21 Oddíl 3 kapitoly II hlavy III prováděcího nařízení č. 543/2011 se týká operačních programů a obsahuje články 55 až 67. V článku 60 tohoto nařízení, který se týká způsobilosti akcí v rámci operačních programů, se stanoví:

„1. Operační programy nezahrnují akce ani výdaje uvedené na seznamu v příloze IX.

[…]

6. Investice nebo akce se mohou provádět v jednotlivých podnicích nebo v prostorách členů organizací producentů či sdružení organizací producentů, a to i v případě, že jsou akce svěřeny členům organizace producentů nebo sdružení organizací producentů, pokud přispívají k cílům operačního programu. Vystoupí-li člen z organizace producentů, členské státy zajistí, aby byla investice nebo její zbytková hodnota navrácena. […]

7. Investice a akce spojené s přepracováním ovoce a zeleniny na výrobky z ovoce a zeleniny mohou být způsobilé k podpoře, pokud tyto investice a akce sledují cíle uvedené v čl. 103c odst. 1 nařízení [č. 1234/2007], včetně cílů uvedených v čl. 122 prvním pododstavci písm. c) uvedeného nařízení, a pokud jsou uvedeny ve vnitrostátní strategii podle čl. 103f odst. 2 nařízení [č. 1234/2007].“

22 V článku 64 prováděcího nařízení č. 543/2011, nadepsaném „Rozhodnutí“, kterým byl bez věcných změn převzat článek 65 nařízení č. 1580/2007, se stanoví:

„1. Příslušný orgán členského státu podle potřeby:

a) schvaluje výši provozních fondů a operační programy, které splňují požadavky nařízení [č. 1234/2007] a požadavky této kapitoly;

b) schvaluje operační programy, pokud organizace producentů přijme určité změny, nebo

c) zamítne operační programy nebo jejich části.

2. Příslušný orgán členského státu přijme rozhodnutí o operačních programech a provozních fondech do 15. prosince roku, v němž byly předloženy.

Členské státy oznámí tato rozhodnutí organizacím producentů do 15. prosince.

V řádně zdůvodněných případech však může příslušný orgán členského státu rozhodnout o operačních programech a provozních fondech do 20. ledna po datu předložení. Rozhodnutí o schválení může stanovit, že výdaje jsou způsobilé od 1. ledna roku následujícího po předložení.“

23 Článek 65 tohoto nařízení, nadepsaný „Změny operačních programů pro následující roky“, převzal bez věcných změn znění článku 66 nařízení č. 1580/2007. Zní takto:

„1. Organizace producentů mohou nejpozději do 15. září žádat o změny operačních programů (včetně doby jejich trvání), které mají platit od 1. ledna následujícího roku.

[…]

3. Příslušný orgán členského státu přijme rozhodnutí o změnách operačních programů do 15. prosince roku podání žádosti.

V řádně zdůvodněných případech však může příslušný orgán členského státu rozhodnout o změně operačních programů do 20. ledna po datu předložení žádosti. Rozhodnutí o schválení může stanovit, že výdaje jsou způsobilé od 1. ledna roku následujícího po předložení žádosti.“

24 Oddíl 4 kapitoly II prováděcího nařízení č. 543/2011, který obsahuje články 68 až 72 uvedeného nařízení, se týká podpory. Článek 68 tohoto oddílu, nadepsaný „Schválená výše podpory“, který přebírá znění článku 69 nařízení č. 1580/2007, stanoví:

„1. Členské státy oznámí organizacím producentů a sdružením organizací producentů schválenou výši podpory podle čl. 103g odst. 3 nařízení [č. 1234/2007] do 15. prosince roku, který předchází roku, na nějž je podpora požadována.

2. V případě použití čl. 64 odst. 2 třetího pododstavce nebo čl. 65 odst. 3 druhého pododstavce oznámí členské státy schválenou výši podpory do 20. ledna roku, na který je podpora požadována.“

25 V článku 69 prováděcího nařízení č. 543/2011, nadepsaném „Žádosti o podporu“, který odpovídá článku 70 nařízení č. 1580/2007, se stanoví:

„1. Organizace producentů podávají příslušnému orgánu členského státu žádost o podporu nebo o zbývající částku podpory na každý operační program, na který je podpora požadována, do 15. února roku následujícího po roce, na který je podpora požadována.

2. K žádostem o podporu se přikládá podkladová dokumentace, v níž se uvádí:

[…]

b) hodnota produkce uvedené na trh;

[…]“

26 V článku 70 prováděcího nařízení č. 543/2011, nadepsaném „Výplata podpory“, se stanoví, že „[č]lenské státy vyplatí podporu do 15. října roku následujícího po roce provádění programu“.

27 V příloze IX prováděcího nařízení č. 543/2011 je uveden seznam akcí a výdajů nezpůsobilých v rámci operačních programů podle čl. 60 odst. 1 tohoto nařízení. V bodě 23 této přílohy jsou takto uvedeny „[i]nvestice nebo podobné druhy akcí mimo podniky nebo prostory organizací producentů, sdružení organizací producentů či jejich členů nebo dceřiných podniků […]“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

28 ETG je organizací producentů ve smyslu nařízení č. 1234/2007. V dopisech ze dne 15. září 2009, 19. prosince 2009 a 14. ledna 2010 předložila ETG Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (spolkový ministr zemědělství, lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství) žádost o podporu operačního programu na období let 2010 až 2014.

29 Mezi akcemi, na které měla být získána tato podpora, bylo i pořízení linky pro zpracování špenátu, která je používána k přepracování čerstvě sklizeného špenátu na špenát zmrazený. Tato zpracovatelská linka, která byla pořízena ETG, byla umístěna v prostorách Ardo Austria Frost GmbH (dále jen „Ardo“), která byla smluvním partnerem ETG vykonávajícím činnost zpracování produktů ETG a jejich uvádění na trh. Uvedená linka měla být využívána pod dohledem ETG, která za ni nesla odpovědnost, přičemž ETG uvádí, že pozemek nezbytný pro tuto linku pro zpracování jí „poskytla společnost Ardo na základě smlouvy o pronájmu za účelem umístění a využívání strojního zařízení [které tvoří zpracovatelskou linku]“.

30 Příslušný rakouský orgán schválil tento operační program dopisem ze dne 19. ledna 2010. Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud) v tomto ohledu uvádí, že je nesporné, že příslušný orgán při učinění svého závěru, že tato investice je způsobilá pro přidělení dotčené podpory, věděl o tom, že se tato zpracovatelská linka nenachází na pozemku náležejícím organizaci ETG, ale v prostorách společnosti Ardo. Tento soud dále podotýká, že uvedený operační program se zakládal na výpočtu hodnoty produkce uvedené na trh, který byl proveden podle údajů za rok 2009, přičemž organizace ETG byla založena až v průběhu roku 2009, a že tato hodnota byla vypočítána mimo jiné se zahrnutím „nákladů na zpracování“, které v případě dotčeného špenátu vznikají v souvislosti s jeho „dělením na kusy, mytím, krájením, sušením, praním […] [a] zmrazením“.

31 V případě tohoto operačního programu bylo schváleno několik změn. Dopisem ze dne 13. prosince 2013 bylo zejména změněno referenční období používané k výpočtu hodnoty produkce uvedené na trh. Odkaz na rok 2009 byl nahrazen odkazem k průměrné hodnotě za období let 2009 až 2011, přičemž v hodnotě produkce uvedené na trh byly i nadále započítávány „náklady na zpracování“.

32 V rozhodnutí ze dne 12. října 2015 AMA konstatovala, že investice do uvedené linky pro zpracování není způsobilá k získání dotčené podpory a na základě kritéria nezpůsobilosti, jež je stanoveno v bodě 23 příloze IX prováděcího nařízení č. 543/2011, následně odmítla vyplatit tuto podporu na rok 2014 v rozsahu, v němž byla požadována na tuto investici, a nařídila ETG, aby vrátila podporu, kterou již na tuto investici získala. ETG podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud).

33 Předkládající soud nejprve vyjadřuje pochybnosti stran právních předpisů, jež je třeba použít jednak pro určení způsobilosti nákladů souvisejících s dotčenou zpracovatelskou linkou a jednak pro výpočet hodnoty produkce uvedené na trh. Byť má za to, že otázku způsobilosti nákladů je třeba posuzovat podle prováděcího nařízení č. 543/2011, táže se, zda je třeba v důsledku změny operačního programu, jenž byl schválen dne 19. ledna 2010, k níž došlo na základě výše uvedeného dopisu ze dne 13. prosince 2013, použít novou metodu výpočtu hodnoty produkce uváděné na trhu, jež je stanovena nařízením č. 543/2011.

34 Ve věci samé se předkládající soud zaprvé táže na případné účinky, které vyvolávají různé dopisy rakouských orgánů na částku podpory, jež má být zaplacena na rok 2014, a sice dopisu, kterým se schvaluje operační program, dopisu, jímž se mění tento program, a dopisu, jímž byla organizaci ETG oznámena výše schválené částky podpory. Předkládající soud se konkrétně táže, zda má hodnotu produkce uváděné na trh, která je v těchto dopisech uvedena, považovat za závaznou, přičemž by ji v rámci projednávání žaloby, která mu byla předložena, nemohl ověřit.

35 V tomto ohledu tvrdí, že podle rakouského práva může rozhodovat i bez návrhu o otázce legality rozhodnutí, které bylo napadeno v řízení, jež před ním probíhá, byť tento žalobní důvod organizace ETG nevznesla, a to i pokud by toto řízení vedlo k nepříznivému výsledku pro tuto společnost. Tento přezkum i bez návrhu by ovšem nemohl uskutečnit, pokud již o této otázce bylo rozhodnuto dříve v pravomocném rozhodnutí.

36 Předkládající soud zadruhé vyjadřuje pochybnosti ohledně platnosti výpočtu hodnoty produkce uváděné na trh, a to jak v případě, že by se tento výpočet řídil prováděcím nařízení č. 543/2011, tak i tehdy, pokud by se řídil nařízením č. 1580/2007.

37 Předkládající soud se zatřetí táže, zda se na akce související se zpracováním ovoce a zeleniny může vztahovat unijní podpora v rámci operačního programu organizace producentů uznané v odvětví ovoce a zeleniny, a případně za jakých podmínek.

38 Začtvrté se zabývá otázkou rozsahu kritéria nezpůsobilosti podpory, které je stanoveno v bodě 23 příloze IX prováděcího nařízení č. 543/2011, a to zejména s ohledem na jeho různá jazyková znění. Předkládající soud tvrdí, že důvodem k zamítnutí podpory týkající se zpracovatelské linky, který byl uplatněn proti organizaci ETG, je, že „tato investice spočívá v opatření, které je prováděno na pozemcích náležejících třetí osobě“. Předkládající soud má v této souvislosti za to, že pokud by byl tento bod 23 vykládán v tom smyslu, že zcela brání podporám na investice uskutečněné na pozemku, jenž náleží třetí osobě, tj. aniž by žadatel mohl v jednotlivém případě prokázat existenci oprávněných hospodářských zájmů na investici do zařízení, jež se nachází na pozemku, který náleží třetí osobě, mohl by být tento bod neplatný.

39 Zapáté se předkládající soud pro případ, že by Soudní dvůr vyložil uvedený bod 23 jako „kritérium absolutního vyloučení“ investic uskutečněných na pozemcích, jež náleží třetím osobám, táže, zda by se organizace ETG mohla nicméně dovolávat zásady ochrany legitimního očekávání, jelikož má za to, že rakouské orgány byly informovány o tom, že organizace ETG umístila dotčenou zpracovatelskou linku na pozemku, jehož vlastníkem je Ardo, a že dotčený operační program schválily s vědomím této skutečnosti.

40 Předkládající soud konečně zašesté uvádí, že pokud by Soudní dvůr vyložil dotčená ustanovení tak, že by měla nepříznivý dopad na organizaci ETG, nebo případně rozhodl o neplatnosti některých z nich, mohla by ETG podat k Soudnímu dvoru žalobu, v níž by se domáhala omezení časových účinků jeho rozsudku. V tomto ohledu předkládající soud uvádí, že se zabývá tím, jak by měl sám odpovědět na argumenty, jichž by se organizace ETG dovolávala na základě zásady právní jistoty, aby zpochybnila požadované vrácení podpory, nebo se potažmo domohla vyplacení částek, které jsou předmětem závazných ujednání, pro případ, že by Soudní dvůr nerozhodl o žádném časovém omezení účinků svého rozsudku nebo by se toto omezení nevztahovalo na ETG.

41 Za těchto podmínek se Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) a) Nařizují články 65, 66 a 69 nařízení [č. 1580/2007], jakož i (od 2[2]. června 2011) články 64, 65 a 68 [prováděcího nařízení č. 543/2011], aby rozhodnutí o schválení operačního programu a výši fondů nebo změna tohoto rozhodnutí, jakož i rozhodnutí o ‚schválené výši podpory' byly vydány nejen jako oznámení, nýbrž formálně jako (přinejmenším předběžně) závazná rozhodnutí, která by mohla být žadatelem napadena již předem, to znamená nezávisle na napadnutí konečného rozhodnutí (podle článku 70 nařízení 1580/2007 nebo článku 69 prováděcího nařízení č. 543/2011) o žádosti o (konečné) vyplacení podpory?

b) Je třeba právní předpisy unijního práva, které jsou uvedeny v [první otázce písm. a)], vykládat v tom smyslu, že při přijímání těchto rozhodnutí (ve výroku rozhodnutí) je třeba závazně stanovit i hodnotu produkce uvedené na trh?

c) Je třeba unijní právo, zejména články 69 a 70 [prováděcího nařízení č. 543/2011], vykládat v tom smyslu, že soud, který má rozhodnout o opravném prostředku proti správnímu rozhodnutí, kterým bylo pro určitou roční etapu operačního programu konečně rozhodnuto o žádosti o vyplacení finanční podpory v rámci operačního programu podle článku 103g odst. 5 nařízení [č. 1234/2007], je vzhledem k existenci konečného rozhodnutí o schválení operačního programu a výši fondů, jakož i rozhodnutí o ‚schválené výši podpory' zbaven možnosti přezkoumat otázku zákonnosti výpočtu hodnoty produkce uvedené na trh, jež slouží jakožto základ pro stanovení horní hranice podpory?

d) V případě záporné otázky [na první otázku písm. a), b) nebo c),] je třeba nařízení [č. 1234/2007], a zejména jeho přílohu I, část IX (‚ovoce a zelenina' zejména stran ‚kódu KN ex 0709 […] Ostatní zelenina, čerstvá nebo chlazená […]') a část X (‚Výrobky z ovoce a zeleniny', stran ‚kódu KN ex 0710 […] Zelenina, […] zmrazená') vykládat v tom smyslu, že produkty ze zeleniny, které vznikají jako výsledek součtu postupů, které se konají po sklizni, sestávajících z čištění, krájení, blanšírování a zmrazení, nemají být klasifikovány jako produkty ve smyslu přílohy I, části IX, ale jako výrobky ve smyslu přílohy I, části X?

e) V případě kladné odpovědi na [první otázku písm. d)] je třeba pojem ‚hodnota produkce uvedené na trh' použitý v čl. 103d odst. 2 nařízení [č. 1234/2007] vykládat v tom smyslu, že tato hodnota musí být vypočítána tak, že je třeba určit pouze hodnotu produkce, nicméně po odečtení hodnoty, která připadá na fázi zpracování, a to tak, že se odečte hodnota toho procesu, který spočívá v přeměně sklizené, očištěné, nakrájené a blanšírované zeleniny na hluboce mrazenou zeleninu?

f) Je třeba čl. 51 odst. 7 [prováděcí nařízení č. 543/2011] vykládat v tom smyslu, že se organizace producentů, která předložila operační program zaměřený na roky 2010 až 2014, který byl schválen před 20. lednem 2010, pro nějž však později (dne 13. prosince 2013) bylo vydáno změněné schválení, když byl program změněn na jiný způsob výpočtu hodnoty produkce uvedené na trh, může ohledně způsobu výpočtu hodnoty produkce uvedené na trh i po této změně operačního programu (tedy pro podporu, která má být vyplacena v roce 2014) ještě dovolávat ‚právních předpisů platných v roce 2008'?

g) V případě kladné odpovědi na [první otázku písm. e) a f)] jsou čl. 52 odst. 6 písm. a) a čl. 21 odst. 1 písm. i) nařízení [č. 1580/2007] neplatné v tom rozsahu, v němž jsou těmito ustanoveními do výpočtu hodnoty produkce uvedené na trh zahrnuty kroky zpracování sklizené zeleniny, kterými je tato zelenina zpracována na ‚jiný produkt uvedený v příloze I Smlouvy o ES'?

h) Je-li odpověď na [první otázku písm. f)] záporná (a bez ohledu na odpověď na ostatní otázky), je čl. 50 odst. 3 písm. d) [prováděcího nařízení č. 543/2011] neplatný?

2) a) Je třeba čl. 103c nařízení [č. 1234/2007] vykládat v tom smyslu, že v rámci ‚operačního programu v odvětví ovoce a zeleniny' je přípustná pouze podpora produkci výrobků, které mohou být považovány za produkty uvedené v příloze I části IX [tohoto nařízení], avšak nikoli také podpora investic týkajících se zpracování takových produktů?

b) Je-li odpověď na [druhou otázku písm. a)] záporná, za jakých podmínek a v jakém rozsahu připouští článek 103c nařízení [č. 1234/2007] takovou podporu investic týkajících se zpracování produktů?
c) Je článek 60 odst. 7 [prováděcího nařízení č. 543/2011] neplatný?

3) a) Je třeba bod 23 přílohy IX [prováděcího nařízení č. 543/2011] vykládat v tom smyslu, že vyloučení podpory je možné jen z toho důvodu, že investice byly provedeny na pozemku, který náleží třetí osobě?
b) V případě kladné odpovědi na [třetí otázku písm. a)] je bod 23 přílohy IX [prováděcího nařízení č. 543/2011] neplatný?
c) V případě kladné odpovědi na [třetí otázku písm. a)] a záporné odpovědi na [třetí otázku písm. b)], jde v případě pravidla stanoveného v bodě 23 přílohy IX [prováděcího nařízení č. 543/2011] v této souvislosti o jasné, resp. jednoznačné ustanovení, když není chráněna důvěra hospodářského subjektu žádajícího o finanční podporu na činnosti, které se uskutečňují na pozemku třetí osoby, ale patří k jeho podniku, navzdory příslibu, resp. schválení podpory ze strany vnitrostátních orgánů, které se uskutečnilo se znalostí situace?

4) Způsobuje okolnost, že Soudní dvůr nepřiznává dotčeným osobám žádné zvýhodňující omezení účinků rozsudku (ve smyslu čl. 264 druhého pododstavce SFEU) v případě rozsudku, který dotyčné osobě přináší z právního hlediska znevýhodnění v důsledku nového výkladu unijního práva nebo prohlášení neplatnosti právního aktu Unie, který se dosud považoval za platný, to, že je této dotčené osobě bráněno v tom, aby se před vnitrostátním soudem dovolávala s ohledem na její konkrétní situaci zásady právní jistoty, pokud je prokázána její dobrá víra?“

K předběžným otázkám

Ke třetí otázce písm. a)

42 Podstatou třetí otázky písm. a) předkládajícího soudu, kterou je třeba zkoumat jako první, je, zda musí být bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 vykládán v tom smyslu, že pouhá skutečnost, že investice uskutečněná v rámci operačního programu, jehož se týká čl. 60 odst. 1 tohoto nařízení, a umístěná na pozemku, jehož vlastníkem je třetí osoba, a nikoli dotčená organizace producentů, je podle prvního z těchto ustanovení důvodem k nezpůsobilosti podpory na výdaje, které tato organizace producentů vynaložila na základě této investice.

43 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že před předkládajícím soudem je napadeno rozhodnutí AMA ze dne 12. října 2015 týkající se platby konečného zůstatku finanční podpory Unie na rok 2014 v rámci operačního programu týkajícího se období let 2010 až 2014, jelikož tento program byl schválen dne 19. ledna 2010, tedy před přijetím prováděcího nařízení č. 543/2011. Nicméně vzhledem k neexistenci přechodných ustanovení v opačném smyslu a s ohledem na skutečnost, že článkem 149 prováděcího nařízení č. 543/2011 bylo nařízení č. 1580/2007 zrušeno a že se v uvedeném článku stanoví, že se odkazy na posledně uvedené nařízení považují za odkazy na prováděcí nařízení č. 543/2011, je třeba konstatovat, že se na otázku způsobilosti provedených akcí a vynaložených výdajů v souvislosti s poskytnutím uvedené podpory na rok 2014 vztahují ustanovení prováděcího nařízení č. 543/2011.

44 Bodem 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011, který je, jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí a vnitrostátního spisu postoupeného Soudnímu dvoru, ustanovením, na jehož základě bylo rozhodnuto o tom, že pořízení dotčené zpracovatelské linky není způsobilé pro podporu dotčenou v původním řízení, a kterým byla nahrazena příloha VIII bod 22 nařízení č. 1580/2007, ostatně nebylo posledně uvedené ustanovení změněno způsobem, který by byl relevantní pro projednávanou věc.

45 V bodě 22 přílohy VIII nařízení č. 1580/2007 bylo totiž stanoveno, že v rámci operačních programů jsou nezpůsobilými investice nebo podobné druhy akcí uskutečněné „mimo podniky“, mimo jiné organizací producentů, zatímco bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 se týká jak podniků, tak i „prostor“ takové organizace. Pokud se tudíž na investici vztahuje kritérium nezpůsobilosti stanovené v tomto bodě 23, vztahuje se na ni nezbytně i odpovídající kritérium, jež bylo stanoveno v uvedeném bodě 22.

46 Stran požadovaného výkladu je třeba připomenout, že v čl. 60 odst. 1 prováděcího nařízení č. 543/2011 se stanoví, že operační programy nezahrnují akce ani výdaje uvedené na seznamu v příloze IX tohoto nařízení. V bodě 23 této přílohy IX jsou mezi akcemi a výdaji nezpůsobilými pro přidělení podpory v rámci těchto operačních programů uvedeny „[i]nvestice nebo podobné druhy akcí mimo podniky nebo prostory organizací producentů, sdružení organizací producentů či jejich členů nebo dceřiných podniků v situaci podle čl. 50 odst. 9 [uvedeného nařízení]“.

47 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že podnik Ardo, na jehož pozemku byla umístěna zpracovatelská linka dotčená v původním řízení, je ve vztahu k ETG, jež je organizací producentů v původním řízení a navrhovatelkou v původním řízení, třetí osobou. Za účelem odpovědi na položenou otázku za těchto podmínek postačí určit, zda se výraz „v podnicích nebo prostorách organizace producentů“ vztahuje pouze na podniky nebo prostory ve vlastnictví organizace producentů, nebo zda je třeba zaujmout jiný výklad.

48 Z požadavků na jednotné uplatňování unijního práva a ze zásady rovnosti vyplývá, že znění ustanovení unijního práva, které výslovně neodkazuje na právo členských států za účelem vymezení svého smyslu a dosahu, musí být zpravidla vykládáno autonomním a jednotným způsobem v celé Unii (rozsudek ze dne 21. prosince 2011, Ziolkowski a Szeja, C-424/10 a C-425/10, EU:C:2011:866, bod 32 a citovaná judikatura).

49 Prováděcí nařízení č. 543/2011 nevymezuje, co je třeba rozumět investicemi uskutečněnými „v podniku nebo prostorách organizace producentů“, ani neodkazuje na vnitrostátní právo, pokud jde o význam, který je třeba dát tomuto výrazu. Tento výraz je tudíž pro účely použití tohoto nařízení třeba chápat jako výraz označující autonomní pojem unijního práva, který musí být na území všech členských států vykládán jednotně.

50 Podle ustálené judikatury Soudního dvora musí být význam a dosah pojmů, které unijní právo nijak nedefinuje, určen v souladu s jejich obvyklým smyslem v běžném jazyce, s přihlédnutím ke kontextu, ve kterém jsou použity, a cílům, které sleduje právní úprava, jejíž jsou součástí (rozsudek ze dne 10. března 2005, EasyCar, C-336/03, EU:C:2005:150, bod 21, a rozsudek ze dne 3. září 2014, Deckmyn a Vrijheidsfonds, C-201/13, EU:C:2014:2132, bod 19 a citovaná judikatura), a s vyloučením toho, aby byl v případě pochybností text ustanovení posuzován izolovaně v jedné ze svých jazykových verzí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2009, Horvath, C-428/07, EU:C:2009:458, bod 35 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 11. června 2015, Pfeifer & Langen, C-51/14, EU:C:2015:380, bod 34).

51 V projednávané věci nelze pouze z obvyklého smyslu dotčeného výrazu okamžitě dovodit jeho jednoznačný výklad. Tento výraz totiž může v běžném jazyce a v závislosti na jazykových verzích odkazovat na podnik nebo prostory ve vlastnictví dotčené organizace producentů nebo na podnik či prostory, nad nimiž organizace producentů vykonává určitou kontrolu.

52 Ovšem z kontextu, do kterého zapadá bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011, jasně vyplývá, že investice uskutečněné v podnicích nebo prostorách třetích osob ve vztahu k dotčené organizace producentů nemohou být v zásadě, a to ani částečně, způsobilé pro podporu v rámci operačního programu.

53 V článku 60 odst. 6 tohoto nařízení se totiž stanoví, že pokud jsou investice prováděny v podnicích nebo prostorách členů organizace producentů, členské státy zajistí pro případ vystoupení člena z organizace producentů, aby byly tyto investice nebo jejich zbytkové hodnoty, s výjimkou řádně odůvodněných případů, vráceny. Stejně tak z bodu 42 odůvodnění uvedeného nařízení vyplývá, že aby se zabránilo neoprávněnému obohacení soukromého subjektu, který během doby čerpání investice přerušil své svazky s organizací, tato organizace musí být oprávněna získat zpět zbytkovou hodnotu této investice.

54 Podle cílů sledovaných prováděcím nařízením č. 543/2011 se dále rovněž stanoví, že unijní finanční podporu mohou získat pouze organizace producentů, jež jsou uznané podle unijního práva. V tomto ohledu je třeba kromě bodu 42 odůvodnění tohoto nařízení, jehož obsah byl připomenut v předchozím bodě, připomenout, že uvedeným nařízením se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny. V této souvislosti z článku 103b posledně uvedeného nařízení vyplývá, že financování provozních fondů organizací producentů v odvětví ovoce a zeleniny, na které může být poskytnuta finanční podpora Unie, může sloužit pouze pro účely financování operačních programů schválených členskými státy podle článku 103g téhož nařízení.

55 Se systematikou prováděcího nařízení č. 543/2011, jak je popsána v bodech 52 a 53 tohoto rozsudku, a s tímto cílem by bylo ve zjevném rozporu, pokud by tuto finanční podporu mohly získat třetí osoby. Tak by tomu přitom bylo, bylo-li by připuštěno, že tato podpora může být získána pro investice, u nichž není zajištěno, že jejich přínos bude plynout výlučně dotčeným organizacím producentů.

56 V tomto ohledu, byť je pravdou, že skutečnost, že organizace producentů není vlastníkem podniku nebo prostor, v nichž je investice uskutečněna, sama o sobě v zásadě nestačí k tomu, aby bylo prokázáno, že není zajištěno, že z uskutečnění této investice má prospěch výlučně tato organizace, je přinejmenším nezbytné k tomu, aby dotčená investice byla považována za způsobilý výdaj v rámci operačního programu podle čl. 60 odst. 1 prováděcího nařízení č. 543/2011, aby byla uskutečněna v podniku nebo prostorách, které jsou po právní i faktické stránce pod výlučnou kontrolou uvedené organizace, tak aby bylo vyloučeno jakékoli použití této investice ve prospěch třetích osob.

57 Bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 musí být v rozsahu, v němž odkazuje na investice uskutečněné v „podnicích nebo prostorách organizací producentů“, tudíž vykládán v tom smyslu, že se týká investic uskutečněných v podnicích nebo prostorách, které právně i fakticky podléhají výlučné kontrole vykonávané dotčenou organizací producentů, tak aby bylo vyloučeno jakékoli využití této investice ve prospěch třetích osob.

58 Jak tvrdí Evropská komise, pouze tento výklad umožňuje ochránit finanční zájmy Unie a zamezit veškerému narušení hospodářské soutěže mezi organizacemi producentů v odvětví ovoce a zeleniny.

59 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že byť byla zpracovatelská linka dotčená v původním řízení pořízena ETG a je používána „pod jejím dohledem a posledně uvedená za ni odpovídá“, tato zpracovatelská linka je umístěna na pozemku, který náleží Ardo a který byl posledně uvedeným podnikem „poskytnut ETG na základě smlouvy o pronájmu za účelem umístění a využívání strojního zařízení [které tvoří zpracovatelskou linku]“. V případě dotčené investice se tudíž nezdá, že byla uskutečněna v podniku nebo prostorách, které právně i fakticky podléhají výlučné kontrole ETG tak, aby bylo vyloučeno jakékoli využívání této linky ve prospěch třetí osoby. Použití kritéria nezpůsobilosti podpory, jež je stanoveno v příloze IX bodě 23 prováděcího nařízení č. 543/2011, se tudíž jeví jako odůvodněné.

60 V tomto ohledu je třeba rovněž zdůraznit, že z důvodu údajné existence „oprávněných hospodářských zájmů“, jež by odůvodňovaly uskutečnění investice dotčené v původním řízení v podniku nebo prostorách třetí osoby, nad nimiž dotčená organizace producentů nevykonává výlučnou kontrolu, nelze za žádných okolností dospět k závěru, že se v projednávané věci nepoužije kritérium

nezpůsobilosti. Totéž platí i pro zaúčtování této investice touto organizací producentů a pro existenci údajného „hospodářského přiřazení“ uvedené investice k podniku organizace producentů, anebo pro skutečnost, že mezi toutéž investicí a uvedenou organizací existuje „provozní vazba“. Takové důvody totiž nijak neumožňují zajistit, aby investice dotčená v původním řízení nebyla využívána ve prospěch třetí osoby.

61 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba na třetí otázku písm. a) odpovědět tak, že bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 v rozsahu, v němž odkazuje na investice uskutečněné „v podnicích nebo prostorách organizace producentů“, musí být vykládán v tom smyslu, že:

– samotná skutečnost, že investice uskutečněná v rámci operačního programu, jehož se týká čl. 60 odst. 1 tohoto nařízení, je umístěna na pozemku, jehož vlastníkem je třetí osoba, a nikoli dotčená organizace producentů, není v zásadě podle prvního z těchto ustanovení důvodem nezpůsobilosti podpory na výdaje, které tato organizace producentů vynaložila na základě této investice;

– bod 23 této přílohy IX se týká investic uskutečněných v podnicích nebo prostorách, které právně i fakticky podléhají výlučné kontrole vykonávané uvedenou organizací producentů, tak aby bylo vyloučeno jakékoli využití této investice ve prospěch třetí osoby.

Ke třetí otázce písm. b)

62 Jak vyplývá z úvah, které předkládající soud uvedl ve své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, třetí otázka písm. b) je položena pouze pro případ, že by bylo třeba bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 vykládat v tom smyslu, že pouhá skutečnost, že organizace producentů dotčená ve věci v původním řízení není vlastníkem pozemku, na kterém byla uskutečněna investice v rámci operačního programu, jehož se týká čl. 60 odst. 1 tohoto nařízení, je podle prvního z těchto ustanovení důvodem nezpůsobilosti dotčené podpory na výdaje, které tato organizace producentů vynaložila na základě této investice.

63 Z odpovědi na třetí otázku písm. a) vyplývá, že takový výklad nelze přijmout. V důsledku toho není namístě odpovídat na třetí otázku písm. b).

Ke třetí otázce písm. c)

64 Třetí otázka písm. c) je rovněž položena pouze pro případ, že by bylo bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 třeba vykládat v tom smyslu, že již samotná skutečnost, že organizace producentů dotčená ve věci v původním řízení není vlastníkem pozemku, na kterém byla učiněna investice uskutečněná v rámci operačního programu, jehož se týká čl. 60 odst. 1 tohoto nařízení, je podle prvního z těchto ustanovení důvodem nezpůsobilosti dotčené podpory na výdaje, které tato organizace producentů vynaložila na základě této investice.

65 Jak již bylo konstatováno v bodě 63 tohoto rozsudku, tento výklad nelze přijmout. Předkládající soud se nicméně touto třetí otázkou písm. c) ve skutečnosti táže, zda se ETG za takových okolností, jaké nastaly ve věci v původním řízení, může dovolávat zásady ochrany legitimního očekávání, pokud jde o legalitu podpory, která jí byla na dotčenou investici poskytnuta či přislíbena. V tomto ohledu, jak bylo uvedeno v bodě 59 tohoto rozsudku, se zdá, že se na tuto investici použije kritérium nezpůsobilosti, které je stanoveno v bodě 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011, byť z jiného důvodu, než je důvod uváděný předkládajícím soudem. Třetí otázka písm. c) je tudíž relevantní a je třeba na ni odpovědět.

66 Podstatou uvedené otázky předkládajícího soudu je, zda musí být zásada ochrana legitimního očekávání vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby za takových okolností, jaké nastaly ve věci v původním řízení, příslušný vnitrostátní orgán jednak odmítl vyplatit zůstatek finanční podpory, o níž organizace

producentů požádala v souvislosti s investicí, jež byla nakonec na základě bodu 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 považována za nezpůsobilou, a jednak tomu, aby od této organizace producentů bylo požadováno vrácení podpory, kterou již na tuto investici získala.

67 Okolnosti ve věci v původním řízení se vyznačují tím, že příslušný rakouský orgán si byl plně vědom okolností, za nichž bude zpracovatelská linka dotčená ve věci v původním řízení instalována a využívána, neboť schválil dotčený operační program, čímž měl za to, že investice týkající se pořízení uvedené zpracovatelské linky byla *a priori* způsobilá pro požadovanou podporu, a vyplatil první částečné zálohy na tuto investici.

68 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jakýkoli výkon posuzovací pravomoci členským státem v otázce, zda má vyžadovat vrácení neoprávněně nebo protiprávně vyplacených prostředků Unie, či nikoli, je v rozporu s povinností zpětně vymáhat neoprávněně nebo protiprávně vyplacené prostředky, která je uložena vnitrostátním správním orgánům v rámci společné zemědělské politiky (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 21. září 1983, Deutsche Milchkontor a další, 205/82 až 215/82, EU:C:1983:233, bod 22).

69 Podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že zásady ochrany legitimního očekávání se nelze dovolávat vůči přesnému ustanovení práva Unie a že jednání vnitrostátního orgánu pověřeného uplatňováním práva Unie, které je v rozporu s posledně uvedeným, nemůže u hospodářského subjektu založit legitimní očekávání stran zacházení, které je v rozporu s právem Unie (rozsudek ze dne 1. dubna 1993, Lageder a další, C-31/91 až C-44/91, EU:C:1993:132, bod 35, a rozsudek ze dne 20. června 2013, Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, bod 52).

70 V projednávané věci z analýzy třetí otázky písm. a) vyplývá, že dotčená podpora byla přidělena v rozporu s ustanovením, jež je uvedeno v bodě 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011, vykládaného s ohledem na jeho kontext a relevantní cíl sledovaný použitelnou právní úpravou.

71 V okamžiku schválení dotčeného operačního programu již bylo v rámci financování společné zemědělské politiky podle ustálené judikatury navíc konstatováno, že se použije striktní výklad podmínek úhrady nákladů ze strany Unie, jelikož řízení společné zemědělské politiky za podmínek rovného zacházení s hospodářskými subjekty členských států brání tomu, aby vnitrostátní orgány určitého členského státu zvýhodňovaly prostřednictvím širokého výkladu určitého ustanovení hospodářské subjekty tohoto státu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 1985, Itálie v. Komise, 55/83, EU:C:1985:84, bod 31 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 6. listopadu 2014, Nizozemsko v. Komise, C-610/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2349, bod 41).

72 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba konstatovat, že bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 je ustanovením, proti kterému se nelze dovolávat zásady ochrany legitimního očekávání.

73 Příslušné rakouské orgány se ostatně nemohly platně zavázat k tomu, že přiznají ETG zacházení, jež je v rozporu s unijním právem.

74 Uvedený vnitrostátní orgán tudíž nemohl u ETG tím, že schválil dotčený operační program a vyplatil první zálohy plateb souvisejících s investicí dotčenou v původním řízení, vyvolat, bez ohledu na dobrou víru na straně ETG, legitimní očekávání v tom smyslu, že s ní bude zacházeno způsobem, jenž je v rozporu s unijním právem.

75 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na třetí otázku písm. c) odpovědět tak, že zásada ochrany legitimního očekávání musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby za takových okolností, jaké nastaly ve věci v původním řízení, příslušný vnitrostátní orgán jednak odmítl vyplatit zůstatek finanční podpory, o níž organizace producentů požádala na investici, jež byla nakonec na základě

bodu 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 považována za nezpůsobilou, a jednak ani tomu, aby bylo od této organizace producentů požadováno vrácení podpory, kterou již na tuto investici získala.

K první otázce písm. a) až h)

76 Podstatou první otázky písm. a) až c) předkládajícího soudu je, zda je třeba vykládat články 65, 66 a 69 nařízení č. 1580/2007 a články 64, 65 a 68 až 70 prováděcího nařízení č. 543/2011 v tom smyslu, že pokud vnitrostátní soud za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, rozhoduje o žalobě směřující proti rozhodnutí vnitrostátního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o žádosti o vyplacení finanční podpory, jež byla předložena podle článku 103g odst. 5 nařízení č. 1234/2007, tyto články brání tomu, aby v rámci tohoto řízení tento soud posoudil i bez návrhu otázku zákonnosti výpočtu hodnoty produkce uvedené na trh. Předkládající soud pro případ záporné odpovědi na první otázku písm. a) až c) položil rovněž první otázku písm. d) až h)

77 Je nicméně třeba konstatovat, že první otázka písm. a) až c) a následně i první otázka písm. d) až h) jsou relevantní pouze pro případ, že by z odpovědi na třetí otázku písm. a) vyplývalo, že kritérium nezpůsobilosti investice, jež je stanoveno v bodě 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011, nelze použít na investici dotčenou v původním řízení. Z odpovědi na třetí otázku písm. a) však vyplývá, že tomu tak není.

78 V důsledku toho není třeba na první otázku písm. a) až h) odpovídat.

Ke druhé otázce písm. a) až c)

79 Podstatou druhé otázky písm. a) a b) předkládajícího soudu je, zda je třeba článek 103c nařízení č. 1234/2007 vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby byla v rámci operačního programu v odvětví ovoce a zeleniny ve smyslu tohoto článku poskytnuta finanční podpora Unie pro investice, jež se týkají zpracování ovoce a zeleniny, a není-li tomu tak, za jakých podmínek a v jakém rozsahu jsou takové podpory přípustné. Předkládající soud se svou druhou otázkou písm. c) táže, zda je platný čl. 60 odst. 7 prováděcího nařízení č. 543/2011, který stanoví, že určité investice a akce spojené s přepracováním ovoce a zeleniny na výrobky z ovoce a zeleniny mohou být za určitých podmínek způsobilé k podpoře.

80 Podle ustálené judikatury Soudního dvora se na otázky týkající se výkladu unijního práva položené vnitrostátním soudem v právním a skutkovém rámci, který tento soud vymezí v rámci své odpovědnosti a jehož správnost nepřísluší Soudnímu dvoru ověřovat, vztahuje domněnka relevance. Odmítnutí rozhodnout o žádosti podané vnitrostátním soudem ze strany Soudního dvora je možné pouze tehdy, pokud je zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (rozsudek ze dne 16. prosince 2008, Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, bod 67, a rozsudek ze dne 29. ledna 2013, Radu, C-396/11, EU:C:2013:39, bod 22). Totéž platí i tehdy, pokud se položené otázky týkají platnosti ustanovení unijního práva [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. prosince 2002, British American Tobacco (Investments) a Imperial Tobacco, C-491/01, EU:C:2002:741, body 34 a 35 jakož i citovaná judikatura].

81 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí a z vnitrostátního spisu postoupeného Soudnímu dvoru vyplývá, že jediným důvodem, o který se v napadeném rozhodnutí ve věci v původním řízení opírá odmítnutí vyplacení zůstatku podpory na dotčenou zpracovatelskou linku a žádost o vrácení podpory, která již byla na tuto investici vyplacena, je použití kritéria nezpůsobilosti podpory, jež je stanoveno v bodě 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011.

82 Odpověď na druhou otázku písm. a) až c) by za těchto okolností očividně znamenala poskytnutí poradního stanoviska k hypotetickým otázkám, což je v rozporu s úkolem Soudního dvora, jenž mu byl v rámci soudní spolupráce zavedené článkem 267 SFEU svěřen (rozsudek ze dne 24. října 2013, Stoilov i Ko, C-180/12, EU:C:2013:693, bod 47 a citovaná judikatura, a v tomto smyslu i rozsudek ze dne 7. listopadu 2013, Romeo, C-313/12, EU:C:2013:718, body 39 a 40).

83 V důsledku toho není důvodné na druhou otázku písm. a) až c) odpovídat.

Ke čtvrté otázce

84 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda musí být unijní právo za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, vykládáno v tom smyslu, že nebudou-li omezeny časové účinky tohoto rozsudku, brání unijní právo zohlednění zásady právní jistoty dovolávané s cílem vyloučit vrácení neoprávněně vyplacené podpory.

85 Předně je třeba konstatovat, že tato otázka vychází z předpokladu, že Soudní dvůr neomezí časové účinky tohoto rozsudku. V této souvislosti organizace ETG takové omezení v podstatě navrhla pro případ, že by Soudní dvůr konstatoval neplatnost některého z ustanovení unijního práva dotčených v původním řízení. V tomto rozsudku se nicméně Soudní dvůr omezil pouze na výklad určitých ustanovení.

86 Naproti tomu rakouská vláda navrhla Soudnímu dvoru, aby omezil časové účinky tohoto rozsudku konkrétně pro případ, že by měl Soudní dvůr za to, že je třeba bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 vykládat v tom smyslu, že investice uskutečněné na pozemku třetí osoby nejsou způsobilé k podpoře. V této souvislosti z bodů 59 a 61 tohoto rozsudku vyplývá, že investice dotčené v původním řízení se nejeví jako způsobilé k podpoře, jelikož byly uskutečněny v podnicích nebo prostorách, které nejsou pod výlučnou kontrolou dotčené organizace producentů. Na tento návrh je tudíž třeba odpovědět.

87 Na podporu tohoto návrhu se tato vláda dovolává rizika závažných hospodářských dopadů na společnost, jež je žalobkyní v původním řízení, jíž by mohl hrozit zánik, jakož i na celé odvětví ovoce a zeleniny. Podle uvedené vlády dále bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 odkazuje v řadě jazykových znění na provozní vazbu mezi organizací producentů a dotčenou investicí, čímž vytváří objektivní a významnou nejistotu, pokud jde o dosah unijního práva.

88 Podle ustálené judikatury se výklad ustanovení práva Unie, který provede Soudní dvůr při výkonu své pravomoci, kterou mu přiznává článek 267 SFEU, omezuje na objasnění a upřesnění jeho významu a dosahu tak, jak musí být nebo mělo být chápáno a používáno od jeho vstupu v platnost. Z toho vyplývá, že takto vyložené ustanovení může a musí být soudy použito i na právní vztahy vzniklé a založené před vydáním rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o žádosti o výklad, pokud jsou jinak splněny podmínky umožňující předložit příslušným soudním orgánům spor ohledně použití uvedeného ustanovení (rozsudek ze dne 15. března 2005, Bidar, C-209/03, EU:C:2005:169, bod 66 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 22. září 2016, Microsoft Mobile Sales International a další, C-110/15, EU:C:2016:717, bod 59 a citovaná judikatura).

89 Soudní dvůr mohou jen zcela výjimečně přimět okolnosti k tomu, aby na základě obecné zásady právní jistoty, která je vlastní unijnímu právnímu řádu, omezil možnost všech zúčastněných osob dovolávat se ustanovení, jehož výklad podal, za účelem zpochybnění právních vztahů založených v dobré víře. Aby bylo možné o takovém omezení rozhodnout, je nezbytné, aby byla splněna dvě podstatná kritéria, a to dobrá víra zúčastněných kruhů a riziko závažných obtíží (rozsudek ze dne 15. března 2005, Bidar, C-209/03, EU:C:2005:169, bod 67 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 22. září 2016, Microsoft Mobile Sales International a další, C-110/15, EU:C:2016:717, bod 60 a citovaná judikatura).

90 Soudní dvůr konkrétně toto řešení použil pouze za přesně vymezených okolností, pokud existovalo riziko závažných hospodářských dopadů způsobených obzvláště vysokým počtem právních vztahů založených v dobré víře na základě právní úpravy považované za platnou a účinnou a pokud dále podle všeho jednotlivci a vnitrostátní orgány byli vedeni k chování, které nebylo v souladu s unijní právní úpravou, z důvodu objektivní a závažné nejistoty ohledně smyslu ustanovení unijního práva, ke které případně přispělo i chování jiných členských států nebo Evropské komise (rozsudek ze dne 15. března 2005, Bidar, C-209/03, EU:C:2005:169, bod 67 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 22. září 2016, Microsoft Mobile Sales International a další, C-110/15, EU:C:2016:717, bod 60 a citovaná judikatura).

91 Mimoto je na členském státu, který navrhuje omezení časových účinků rozsudku vydaného v rámci řízení o žádosti o předběžné otázce, aby Soudnímu dvoru předložil číselné údaje dokládající riziko závažných hospodářských dopadů (rozsudek ze dne 7. července 2011, Nisipeanu, C-263/10, nezveřejněný, EU:C:2011:466, bod 34 a citovaná judikatura, a v obdobném smyslu rozsudek ze dne 9. dubna 2014, T-Mobile Austria, C-616/11, EU:C:2014:242, bod 53).

92 V projednávané věci rakouská vláda ve svém návrhu na omezení časových účinků tohoto rozsudku, který byl podán rovněž pro případ, že by Soudní dvůr rozhodl o neplatnosti jednoho nebo více z ustanovení uvedených předkládajícím soudem, nijak neupřesnila, jak by výklad uvedený v bodě 61 tohoto rozsudku mohl sám o sobě vést k riziku závažných hospodářských dopadů. V tomto ohledu pouze obecně zmínila, že neexistence časového omezení účinků tohoto rozsudku „by mohla mít fatální dopady“, a dovolávala se „celé řady právních vztahů“, aniž by poskytla jakékoli údaje o počtu organizací producentů, jež by mohly být případně dotčeny, nebo o případně dotčených částkách.

93 Existenci rizika závažných hospodářských dopadů ve smyslu judikatury uvedené v bodech 89 a 90 tohoto rozsudku, jež by odůvodňovala omezení časových účinků tohoto rozsudku, proto není možné považovat za prokázanou. Není tudíž namístě omezit časové účinky tohoto rozsudku, a to aniž by bylo třeba ověřovat, zda splňuje první kritérium stanovené v těchto bodech.

94 Pokud jde o otázku, zda se ETG může nicméně za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, dovolávat u předkládajícího soudu zásady právní jistoty, je třeba připomenout, že podle čl. 4 odst. 3 SEU členským státům přísluší, aby na svém území zajistily, provádění unijních právních předpisů, a to mimo jiné v rámci společné zemědělské politiky (v obdobném smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 1998, Oelmühle a Schmidt Söhne, C-298/96, EU:C:1998:372, bod 23 a citovaná judikatura).

95 Stejně tak z čl. 9 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. 2005, L 209, s. 1), na které v rozhodnutí napadeném v původním řízení odkazovala AMA a jehož ustanovení byla v zásadě převzata v čl. 58 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 549, oprava Úř. věst. 2016, L 130, s. 5), vyplývá, že členské státy mají povinnost přijmout v rámci společné zemědělské politiky veškerá opatření nezbytná ke zpětnému získání částek ztracených v důsledku nesrovnalostí nebo nedbalosti. Jak již bylo připomenuto v bodě 68 tohoto rozsudku, s touto povinností by byl v rozporu jakýkoli výkon posuzovací pravomoci v otázce, zda má vyžadovat vrácení neoprávněně nebo protiprávně vyplacených prostředků Unie, či nikoli (v obdobném smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 1998, Oelmühle a Schmidt Söhne, C-298/96, EU:C:1998:372, bod 23 a citovaná judikatura).

96 Nicméně, jak uvedla Komise, v případě neexistence ustanovení unijního práva musí být spory týkající se navrácení částek vyplacených v rozporu s unijním právem rozhodnuty vnitrostátními soudy na základě použití jejich vnitrostátního práva, avšak v mezích stanovených unijních právem; v tomto směru nesmí mít pravidla stanovená vnitrostátním právem za následek to, že bude navrácení

neoprávněně vyplacených podpor prakticky znemožněno nebo nadměrně ztíženo, a vnitrostátní právo musí být uplatňováno způsobem, který ve srovnání s postupem pro rozhodování podobných vnitrostátních sporů není diskriminační (rozsudek ze dne 16. července 1998, Oelmühle a Schmidt Söhne, C-298/96, EU:C:1998:372, bod 24 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 15. ledna 2009, Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank, C-281/07, EU:C:2009:6, bod 24 a citovaná judikatura).

97 Nelze tedy považovat za v rozporu s unijním právem, pokud vnitrostátní právo v oblasti zpětného vymáhání finančních plnění neoprávněně vyplacených orgány veřejné správy zohledňuje zásadu legality současně se zásadou právní jistoty, neboť posledně uvedená zásada je součástí unijního právního řádu (rozsudek ze dne 19. září 2002, Huber, C-336/00, EU:C:2002:509, bod 56 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 21. června 2007, ROM-projecten, C-158/06, EU:C:2007:370, bod 24).

98 Zásada právní jistoty zejména vyžaduje, aby unijní právní úprava umožnila dotčeným osobám přesně se seznámit s rozsahem povinností, které jim ukládá. Právní subjekty musí mít totiž možnost jednoznačně znát svá práva a povinnosti a postupovat podle toho (rozsudek ze dne 21. června 2007, ROM-projecten, C-158/06, C-158/06, EU:C:2007:370, bod 25 a citovaná judikatura).

99 V projednávané věci v této souvislosti z analýzy třetí otázky písm. a) vyplývá, že ustanovení uvedené v bodě 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011, které je vykládáno s ohledem na jeho kontext a relevantní cíl sledovaný použitelnou právní úpravou, umožňuje právnímu subjektu, jenž je konečným příjemcem finanční podpory Unie, aby se přesně seznámil s rozsahem povinností, jež mu toto ustanovení ukládá, takže mohl jednoznačně znát svá práva a povinnosti a postupovat podle toho.

100 Zájem Unie na zpětném vymáhání podpor, které byly vyplaceny v rozporu s podmínkami pro jejich přidělení, je nicméně třeba v plném rozsahu zohlednit při posuzování dotčených zájmů, a to i pokud by bylo bez ohledu na skutečnosti připomenuté v předchozím bodě konstatováno, že zásada právní jistoty brání tomu, aby příjemce finanční pomoci Unie byl povinen tuto pomoc vrátit (rozsudek ze dne 19. září 2002, Huber, C-336/00, EU:C:2002:509, bod 57 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 21. června 2007, ROM-projecten, C-158/06, C-158/06, EU:C:2007:370, bod 32 a citovaná judikatura).

101 Příjemce podpory navíc může zpochybnit zpětné vymáhání finanční pomoci, pokud jde o její správnost, pouze za podmínky, že byl v dobré víře (rozsudek ze dne 19. září 2002, Huber, C-336/00, EU:C:2002:509, bod 58 a citovaná judikatura).

102 S ohledem na výše uvedené je třeba na čtvrtou otázku odpovědět tak, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, musí být unijní právo vykládáno v tom smyslu, že nejsou-li omezeny časové účinky tohoto rozsudku, unijní právo nebrání zohlednění zásady právní jistoty dovolávané s cílem vyloučit vrácení neoprávněně vyplacené podpory, pokud jsou splněny následující podmínky, a sice že podmínky stanovené pro zpětné vymáhání finančních plnění jsou stejné jako v případě čistě vnitrostátních plnění, je plně zohledněn zájem Unie a je prokázána dobrá víra příjemce.

K nákladům řízení

103 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

1) **Bod 23 přílohy IX prováděcího nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny, musí být v rozsahu, v němž odkazuje na „investice uskutečněné v podnicích nebo prostorách organizace producentů“, vykládán v tom smyslu, že:**

   – **samotná skutečnost, že investice uskutečněná v rámci operačního programu, jehož se týká čl. 60 odst. 1 tohoto nařízení, je umístěna na pozemku, jehož vlastníkem je třetí osoba, a nikoli dotčená organizace producentů, není v zásadě podle prvního z těchto ustanovení důvodem nezpůsobilosti podpory na výdaje, které tato organizace producentů vynaložila na základě této investice;**

   – **tento bod 23 přílohy IX se týká investic uskutečněných v podnicích nebo prostorách, které právně i fakticky podléhají výlučné kontrole vykonávané uvedenou organizací producentů, tak aby bylo vyloučeno jakékoli využití této investice ve prospěch třetí osoby.**

2) **Zásada ochrany legitimního očekávání musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby za takových okolností, jaké nastaly ve věci v původním řízení, příslušný vnitrostátní orgán jednak odmítl vyplatit zůstatek finanční podpory, o níž organizace producentů požádala na investici, jež byla nakonec na základě bodu 23 přílohy IX prováděcího nařízení č. 543/2011 považována za nezpůsobilou, a jednak tomu, aby bylo od této organizace producentů požadováno vrácení podpory, kterou již na tuto investici obdržela.**

3) **Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, musí být unijní právo vykládáno v tom smyslu, že nejsou-li omezeny časové účinky tohoto rozsudku, unijní právo nebrání zohlednění zásady právní jistoty dovolávané s cílem vyloučit vrácení neoprávněně vyplacené podpory, pokud jsou splněny následující podmínky, a sice že podmínky stanovené pro zpětné vymáhání finančních plnění jsou stejné jako v případě čistě vnitrostátních plnění, je plně zohledněn zájem Evropské unie a je prokázána dobrá víra příjemce.**

Podpisy.